

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 37 (782) Субота, 11 вересня 1982 року | Ціна 2 коп.

ВИСОКА ВІДЗНАКА

Державна атестаційна комісія присвоїла ще одному електроустановочному виробу РШ-ВШ-30-М Одеського виробничого об'єднання «Електрик» державний Знак якості. Віднині вся електроустановочна продукція, що підлягає атестації, випускається з почесним п'ятикутником.

В освоєнні нового виробу велику роль відіграла технічна співдружність з Воронезьким заводом «Пластмас», Ризьким електромеханічним заводом, Всесоюзним науково-дослідним інститутом «Електроапарат», що в м. Ставрополь, СПКТБ УТОГ.

Електричний з'єднувач, про який іде мова, широко застосовується у різних галузях народного господар-

ства.

Враховуючи зростаючий попит на виробі, і завдяки проведеній спеціалізації, вони стали основними на підприємстві. Економічний ефект, одержаний від впровадження їх у виробництво, становить 173 тисячі карбованців.

У досягнутих успіхах — велика заслуга партійної та профспілкової організації, які велику увагу приділяють підвищенню культури виробництва, впровадженню вдосконаленого обладнання, нових технологічних процесів, раціоналізаторських пропозицій.

Вміле керівництво цехами, правильна розстановка кадрів забезпечили успіх.

Коллектив, що їх очолюють комуністи В. С. Чобот-

тар, В. В. Резунов, Ю. М. Зубков розгорнули соціалістичне змагання за гідну зустріч 60-річчя утворення СРСР та 50-річчя УТОГ. Особливо старанно працює механоскладальний цех, котрий в процесі змагання зумів з відстаючих підтягнутися до рівня передових.

Нині в об'єднанні 50 робітників успішно виконують взяті підвищені соціалістичні зобов'язання: на їх трудовому календарі 1983—1984 роки. Серед правофлангових другого року одинадцяті п'ятирічки — ливарники Д. А. Мосійчук та В. А. Болденюк, маляр В. Н. Жосан, слюсарі-складальники А. Н. Кретьова та О. І. Лісницька.

Ю. ГЕР.

м. Одеса.

На Полтавському УВП-1 добре знають передових робітників: слюсаря-наладчика М. П. Парасюка (на знімку — праворуч) та слюсаря-наладчика спецмашин А. Іванченка.

У тому, що механізми працюють безвідмовно, є вагома частка і їхньої сумлінної праці.

Передовики виробництва докладають всіх зусиль, щоб успішно виконати планові завдання та соціалістичні зобов'язання, взяті колективом на честь 60-річчя утворення СРСР.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

ЗАВТРА — ДЕНЬ ТАНКІСТІВ

Червонопрапорний Прикарпатський військовий округ. Новими успіхами в бойовій і політичній підготовці зустрічають своє свято воїни-танкісти прославленої Залізної дивізії. Під час занять у класах, на полігонах і танкодромах вони відточують бойову майстерність, продовжуючи славні традиції батьків і старших братів.

Зараз серед особового складу шириться соціалістичне змагання за гідну зустріч 60-річчя утворення СРСР.

На знімках: вгорі — воїни відмінної танкової роти, якою командує капітан Проніхін, під час маршу. Юрій Попов; внизу — відмінна танкова рота, якою

командує капітан Вячеслав Проніхін, під час маршу. Фото В. ПЕСЛЯКА. (Фотохроніка РАТАУ)

ПО РЕСПУБЛІЦІ

НАСТУП НА ШЛАМИ

КРИВИЙ РІГ. Перший у країні дослідно-промисловий комплекс хімічного збагачення марганцевих руд став до ладу на Марганецькому гірничо-збагачувальному комбінаті. Його проектна потужність — 17 тисяч тонн концентрату на рік.

На новому об'єкті з залучення у розробку непридатних шламів вперше почато виробництво легованих добавок з низьким вмістом фосфору. Вони здатні надати випадковому металу підвищеної стійкості. Новинка дасть змогу також істотно знизити втрати марганцю в технологічному ланцюгу. Прогресивний метод, який приїде на зміну малоефективному механічному способу переробки руди, розроблений співробітниками всесоюзного інституту «Механобрчермет». Він стане основою для створення нових підприємств галузі.

ЦІННІ КУЛЬТУРИ

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ. Сівбу рапсу, суріпни і перко завершили господарства області. Під них відведено кожний п'ятий гектар кормової сінозміни.

Велику кількість зеленої маси, багатой на білки, амінокислоти, протеїн дають плантації цих хрестоцвітних культур. За калорійністю і виробничими можливостями

у цих умовах вони не мають собі рівних. Холодостійкість рослин гарантує збереження їх поживних властивостей до настання морозів. Хрестоцвітні є добрими попередниками для основних, післяукісних і поживних посівів.

На полях Хмельниччини вирощуються нові прогресивні сорти рапсу і суріпни, виведені вченими республіки. На їх основі налагодили промислове насінництво високобілкових культур.

З КОРАБЛЯ — В ІНСТИТУТ

ОДЕСА. З океанських просторів прийшли на кілька місяців у тихі аудиторії, лабораторії та бібліотеки бували мореплавці. Днями вони приступили до занять у новому навчальному закладі — Одеському інституті підвищення кваліфікації керівних працівників і спеціалістів міністерства Морського Флоту СРСР.

На три факультети — перших помічників капітанів, управління морським транспортом та інженерно-технічний прийнято 500 дипломованих спеціалістів, які представляють практично всі великі гавані нашої країни. Свої знання і навички слухачі вдосконалюватимуть на тренажерах, в обчислювальних центрах, а також на передових суднах, у морських портах, на судноремонтних заводах.

ТРУДОВИЙ РУБІЖ ВИРОБНИЧНИКІВ

Коллектив Конотопського УВП змагається за гідну зустріч 60-річчя утворення СРСР під девізом «60-річчю утворення СРСР — 60 ударних трудових тижнів!»

У поєдинок змагання беруть участь всі дільничі та робітники підприємства. Вей вони взяли підвищені соціалістичні зобов'язання і прагнуть їх виконати достроково. Підсумки змагання підбиваються штабом трудового тижня регулярно.

За минулі 42 тижні найвищих результатів добилася закрійно-підготовча дільниця, де майстрами В. М. Ко-

ролевська та Л. І. Оселець, і дільниця № 3, де майстрами О. А. Лобозинська та І. П. Свинетун.

Серед робітників, що відзначилися, швачки-мотористки З. Я. Шеглова, А. П. Солоненко, Є. А. Буйвол, Є. Д. Самоїленко, Н. Р. Алексєнко, різальники Н. І. Романенко та А. П. Комлик. Вони частіше за інших ставали переможцями передювілейного соціалістичного змагання.

Прийняті підприємством підвищені соціалістичні зобов'язання на честь ювілею Країни Рад колективом

УВП успішно виконуються. Так, за 1981 та 7 місяців нинішнього року понад план виготовлено продукції на 155 тисяч карбованців при зобов'язанні на два роки — 130 тисяч. Реалізовано продукції на 186 тисяч карбованців при зобов'язанні 140 тисяч.

Виконано і перевиконано соціалістичні зобов'язання по підвищенню продуктивності праці, зниженню собівартості та надплановому прибутку.

За підприємстві широко розгорнуто рух за бережливість, раціональне викорис-

тання ресурсів. За півтора року зекономлено 53,3 тисячі кіловат-годин електроенергії при зобов'язанні на два роки — 47 тисяч кіловат-годин, сировини та матеріалів на 5,3 тисячі карбованців при зобов'язанні 5,5 тисячі карбованців.

Підприємство має реальну можливість виконати план двох років з реалізації товарної продукції не 22 грудня, як зобов'язувалися, а значно раніше: 20 грудня.

С. УСАЧОВА,
інженер-економіст Конотопського УВП.

ДО 40-РІЧЧЯ СТАЛІНГРАДСЬКОЇ БИТВИ

ВИСТОЯЛИ!

берег кабель і допомогти налагодити там зв'язок. Перераховували швидкохідним транспортом було майже неможливо, там у першу чергу приймали поранених. Тому зв'язківці вирушили невеликим човном, вибравши найзручніший маршрут, де не було руху транспорту. Близько середини Волги човен був розбитий міною і швидко пішов під воду. Мінйова тяжко поранило. Проявляючи мужність і витримку, Петренко витяг його

го на лівий берег і разом з ним дві котушки кабелю, два автомати, телефонний апарат, влаштував товариша в медсанбат, а сам допоміг зв'язківцям налагодити ліній зв'язку.

З початку жовтня, на багатокілометровому фронті від Мамаєвого кургану в районах «Красный Октябрь», «Баррикады», Тракторний завод розгорілись запеклі бої, які з кожним днем посилювались.

Ліній зв'язку, які обслу-

говували наш взвод між Баниним урвищем і заводом «Красный Октябрь», весь час рвалися. Кількість людей у взводі швидко зменшувалася.

24 жовтня надвечір у районі між Баниним урвищем і заводом «Красный Октябрь» гітлерівці прорвалися до Волги. З нашого взводу уціліли тільки двоє — Василь Олексєнко і автор цих рядків. Відстрілюючись, ми з невеличкою групою автоматників по-пластунськи

відновили на беріг Волги і тут за купами каміння зайняли оборону. Поблизу — віддалі 15—20 метрів над крутим урвищем — гітлерівці...

Настала ніч. Стрілянина припинилася, тільки безперервно освітлювалися ворожими ракетами берег і Волга. З усього видно було, що гітлерівці задоволені й відпочивають. Ми ж увесь час думали про зв'язок. Пізніше, маневруючи між купами каміння, ми з Олексєнком знайшли КП, який обслуговували.

Кабелю для нової лінії не було — залишився на

полі бою. Довелося лізти на зайняту ворогом територію. Там під носом у фашистів назбирали кусків різного кабелю, благополучно повернулись і дали зв'язок, якого з нетерпінням чекали.

На світанку фашисти відновили атаки із застосуванням артилерії, танків та авіації. Запеклі бої в районі заводів тривали по всьому фронту. Ворог шаленів. Ми ж вистояли.

П. СВЯТНЕНКО,
учасник Сталінградської битви.

Біла Церква.

Надрикінні вересня 1942 року гітлерівці підтягували основні свої сили на ділянку фронту від Мамаєвого кургану до Сталінградського тракторного заводу. Посилився обстріл Волги й лівого боку ріки. Частіше горіли наші катери, баржі й човни. Ворог уживав усіх заходів, щоб не дати 62-й армії перебратися поновлення й боєприпаси. Ліній зв'язку, яка проходила Волгою до командного пункту фронту, часто виходила з ладу.

Зв'язківці Мінйєв і Петренко дістали бойове завдання — доставити на лівий

ТЕПЛОВОЗБУДІВНИКИ

Кожний тепловоз, що виходить за ворота виробничого об'єднання «Ворошиловградтепловоз» — спільна радість всього колективу. Працюючи над виконанням сьогоднішніх планів, тепловозобудівники не забувають про день завтрашній. Тут збудували досліду партію тепловозів 2 ТЕ 121 принципово нової конструкції, яка покладена в основу уніфікованого потужного ряду перспективних тепловозів, що підготовлені до виробництва в одинадцятій п'ятирічці.

Саме в цьому колективі поруч з чучими товаришами трудяться найбільша в місті компактна група членів УТОГ — 155 чоловік. Справжнім святом для них, як і для всіх виробничників заводу, став випуск 25-ти тисячного локомотиву. Це був тепловоз 2ТЕ 10 В, виготовлений і відправлений на сталеві магістралі країни. Відзначили й таку трудову перемогу, як присвоєння тепловозу 2 М 62 державного Знака якості.

У десятій п'ятирічці конструкторський колектив розробив проект тепловоза 4 ТЕ 130 для БАМу потужністю 12 тисяч кінських сил. Коли ми поцікавилися, що знають нечуучі трудівники про перспективу розвитку свого підприємства, кадровий робітник фасонно-сталеливарного цеху, кавалер ордена Трудової Слави III ступеня Федір Іванович Троцький сказав:

— Зараз на нашому під-

приємстві йдуть роботи по виготовленню нового тепловоза 2 ТЕ 130, котрий у двохсекційному виконанні може працювати на всіх залізницях, в тому числі й на БАМі.

І ось ми в фасонно-сталеливарному цеху. Працює тут 75 нечуучих робітників. Вони зайняті виготовленням стяжних ящиків, балок, бруків, гребінок тощо. В індивідуальних творчих планах кожного робітника є такий пункт: виконати річне завдання до 26 грудня. Стараються працювати над виконанням виробничої програми другого року одинадцяті п'ятирічки такі робітники цеху, як обрубники Валерій Петрович Рейнліб, Микола Михайлович Усик та Анатолій Миколайович Воловников, електрозварювальник тепловозорамного цеху Микола Іванович Острогляд та слюсар цього ж цеху Василь Григорович Коротич, слюсари кузовного цеху Микола Михайлович Ковальов та Валерій Захарович Запорожченко, токар Анатолій Макарович Люлько та інші.

Всі вони неодноразово виходили в число переможців соціалістичного змагання на честь ювілейної дати в житті нашої країни. У змаганні «60-річчю СРСР — 60 ударних трудових тижнів!» беруть участь всі члени колективу, в тому числі й нечуучі компактною групою. Трудові досягнення липня присвячувалися Азербайджанській та Казахській РСР.

П. АНДРІЄНКО.

З ПРОФЕСІЄЮ НА «ТИ»

Коли я поцікавилася роботою зварювальниці-розбракувальниці Валентини Денисівни Яковенко, то й начальник дільниці О. В. Семенцов, і бригадир А. К. Гладков неодноразово ствердили:

— Робітниця висококваліфікована, при виконанні змінних завдань акуратна, дисциплінована. Одним словом, — з професією вона на «ти».

Повагу в колективі, звісно, людина здобуває сумлінною працею, щирим ставленням до тих, хто щодень трудиться поруч. Знала про це Валентина Яковенко ще до того, як вперше, сім років тому, переступила поріг Київського виробничого об'єднання «Кристал» імені Ленінського комсомолу.

Закінчила Білоцерківську школу-інтернат для глухих дітей і вирушила у самостійне життя.

Сьогодні вона ударно трудиться в цеху № 10. Виходить у неї все добре, швидко, якісно, професійно. А тоді...

Нелегкими були ті перші дні. В цеху зустріли її привітно. Проте у новенької спершу нічого не «клеїлось». Почали мучити сумніви: чи збагне оту премудрість?

Ті, що були поруч, заспокоювали, всіляко намагалися допомагати, аби дівчина не зневірилась у своїх силах.

Ще й тепер добрим словом згадує Валентина своїх наставників. Та найбільше — Миколу Васильовича Кравченка, який допоміг їй не лише освоїти професію, а й ствердитись, як робітницю, з повним усвідомленням причетності до важливої справи.

Згодом прийшов власний

досвід. Скоро стала ударницею комуністичної праці. І нині, оглядаючись назад, робітниця відкрила для себе, що найщасливішими днями стали ті, коли одержала розряд і почала працювати нарівні з усіма членами бригади.

Робота захопила Валентину. З кожним днем працювати ставало все легше. Її почали відзначати як одну з кращих. За старанність нагороджували грамотами, одержувала подяки, робочому місцю трудівниці присвоєно звання «Зразкове». 110 процентів щозміни — стало правилом для виробничниці. Її девіз — виготовляти продукцію найвищої якості. Ось тому, — тепер уже робітниця з досвідом, — все частіше звертається за порадою до спеціальної технічної літератури. Удосконалення виробництва, нове, високоточне обладнання вимагають певних знань.

Сьогодні і труднощі, і невпевненість у своїх силах минули. Валентину визнали як спеціаліста доброго, здібного, висококваліфікованого. У неї вже, крім професії зварювальниці-розбракувальниці, ще дві такі ж нелегкі, але цікаві — слюсаря-складальника та пресувальниці.

Зустрівшись з Валентиною Яковенко, я запитала:

— Коли б вам запропонували розповісти про свою роботу, яку ви виконуєте щодня, що було б у цій розповіді головним?

І вона відповіла:

— Злагоджена робота колективу всієї зміни і її висока якість.

Саме так. Коротко і промовисто.

Перемога здобувається спільно.

С. ФЕДОТОВА.

НА ДОПОМОГУ ПРОПАГАНДИСТАМ

Засоби наочності

Пропаганда рішень XXVI з'їзду КПРС засобами наочної агітації. Альбом. Київ, Політвидав України, 1981 р. Ціна 3 крб.

В альбомі висвітлюються головні завдання, визначені XXVI з'їздом КПРС та XXVI з'їздом Компартії України, засобами наочної агітації. Рекомендації щодо комплексного оформлення зон наочної агітації, варіанти оформлення виробничих територій та інтер'єрів адміністративних споруд та іншого, креслення та зразки шрифтів є складовими альбому. Розрахований на організаторів наочної агітації, художників оформлювачів, широкий ідеологічний актив.

КПСС руководящая и направляющая сила коммунистического строительства. Наочный пособие для сети политической освіти. Москва, Платат, 1982 р. Ціна 45 копійок.

У посібнику розкриваються основні питання марксистсько-ленінського вчення про комуністичну партію, як керівну і спрямовуючу силу комуністичного будівництва, ядро політичної системи радянського суспільства. У виданні використано матеріали XXVI з'їзду КПРС, листопадового (1981 р.) Пленуму ЦК КПРС, шостої сесії Верховної Ради СРСР десятого скликання.

Посібник розрахований на пропагандистів і слухачів системи політичної освіти.

Общество трудящихся. Наочный пособие книжкового формата. Москва, Платат, 1980 р. Ціна 60 коп.

Вирази фотомонтажі, цікаві факти і цифри наочно і переконливо показують переваги радянського способу життя. У виданні розповідається про економічну основу нового суспільного ладу, про нову історичну спільність, що склалася у країні, — радянський народ — повновладний господар своєї країни, про демократизм усього нашого громадського життя, про торжество вільної праці. Спеціальний розділ присвячено КПРС — керівній і спрямовуючій силі нашого суспільства.

Новые горизонты коммунистического строительства. Комплект-виставка з 24 лис-

тенок подвійного формату зі вступною статтею. Москва, Платат, 1982 р. Ціна 1 крб. 26 коп.

У комплекті фотолістів показано основні напрямки розвитку народного господарства СРСР на 1981—1985 рр., широко використано документи, фотоматеріали, цифри, факти.

Советское общенародное государство. Наочні матеріали для пропагандистів і слухачів системи партійного навчання. Москва, Платат, 1982 р. Ціна 25 коп.

Видання являє собою сфальований аркуш, на обох боках якого вміщено діаграми, схеми, таблиці, що відображають такі актуальні теми, як соціалістичний спосіб життя, розвиток радянської політичної системи.

Держава — це ми. Київ, Політвидав України, 1979 р. Ціна 1 крб. 10 коп.

В альбомі — посібнику (типу настінного перекидного календаря) мовою публіцистичних текстів, ілюстрацій, цифр та діаграм розкриваються основні положення нової Конституції СРСР про політичну і економічну системи СРСР, соціальний розвиток і культуру, про те, що радянський народ справжній і єдиний господар своєї долі.

Розрахований на пропагандистів, лекторів, агітаторів, художників-оформлювачів.

Бойовий загін КПРС. Комплект з 20 плакатів в обкладинці. Київ, Політвидав України, 1978 р. Ціна 1 крб. 68 коп.

Про славний шлях Компартії України розповідають документи, фотографії, вміщені у цьому виданні. Альбом-виставка розрахований на партійних і радянських працівників, слухачів мережі партійної і комсомольської освіти, пропагандистів. При влаштуванні тематичних виставок у ленінських кімнатах, клубах комплексу можна експонувати частинками, з урахуванням тематики та періодизації.

Всі ці видання пропонує магазин «Мистецтво» Київкниготоргу та магазини в обласних центрах республік.

Л. ЗАХАРКЕВИЧ.

ЗВЕДЕННЯ

ВИПУСК НОРМАТИВНО-ЧИСТОЇ ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВАМИ ТОВАРИСТВА ЗА СЕРПЕНЬ 1982 р. (в тисячах карбованців)

Назва підприємства, об'єднання	План	Фактичне виконання	Процент виконання
Ужгородське № 2	42	56	133,3
Івано-Франківське	76	95	125,0
Харківське № 2	40	47	117,5
Львівське-швейне підприємство «Силует»	95	107	112,6
Ужгородське № 1	17	18,9	111,2
Херсонське	47	52	110,6
Полтавське № 1	44	47	106,8
Житомирське	63	67	106,4
Донецьке виробниче об'єднання «Електромагніт»	320	340	106,3
Дрогобицьке	53	56	105,7
Кам'янець-Подільське	57	60	105,3
Чернівецьке	215	224	104,2
Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт»	322	334	103,7
Бродівське	65	67	103,1
Артемівське	66	68	103,0
Миколаївське	37	38	102,7
Ворошиловградське	122	125	102,5
Дніпродзержинське	82	84	102,4
Єнакіївське	51	52	102,0
Черкаське	53	54	101,9
Конотопське	57	58	101,8
Чернігівське	69	70	101,5
Полтавське № 2	90	91	101,1
Білоцерківське	104	105	101,0
Одеське виробниче об'єднання «Електрик»	156	157	100,6
Вінницьке	67	67	100,0
Комунарське	30	30	100,0
Дніпропетровське	46	46	100,0
Запорізьке	170	170	100,0
Сімферопольське	35	35	100,0
Лубенське	63	63	100,0
Сумське	25	25	100,0
Харківське № 1	65	65	100,0
Ровенське	32	30	93,8
Кіровоградське	46	43	93,5
Лебединське	42	26	61,9
ВСЬОГО	2964	3072,9	103,7

Віру Андріївну Носенко (на знімку — ліворуч) та Зінаїду Григоріївну Сову — трудівниць Херсонського УВП — часто можна побачити разом: вони обговорюють важливі виробничі справи.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

ДЛЯ РАДЯНСЬКОЇ ЛЮДИНИ

НА КУРОРТ

З висоти пташиного польоту він схожий на розкидані по колу кубики, кулі, дуги... Однак деяка незвичність розміщення будинків-пансіонатів і санаторію в селі Сергіївка Одеської області, їх оригінальність цілком виправдані. Завдяки вдалому архітектурному вирішенню санаторно-курортний комплекс добре вписується в причорноморський ландшафт, а вікна спальних блоків всі до одного дивляться на морську дальину. В середині кола вдало розмістились лікувально-діагностичні, культурні й спортивні споруди.

— Проект цього комплексу, як, до речі, і ряду інших, — ми розробили з урахуванням останніх досягнень вітчизняної курортоло-

гії, — сказав кореспонденту РТАУ директор Українського зонального проектного інституту «Укркурортпроект» А. С. Янушевський. — Хочу звернути увагу на таку його особливість: забудова ведеться у вигляді комплексу закладів, де можна одночасно лікуватись і відпочивати. Це вигідно відрізняє його від того, що створювалося раніше.

Скажімо, до моря збирається вся сім'я. Але санаторне лікування необхідне тільки одному з її членів. Як тут бути? Ще недавно це питання було б непростим вирішити. А в Сергіївці вся сім'я може жити разом, у зручному номері. І поки хворий приймає процедури, до послуг просто відпочиваючих — пляж, басейн, кіно-

театр, танцювальний і спортивний майданчик та ін. Разом з тим, користуючись спільними для санаторію і пансіонатів процедурними і лікувальними кабінетами, й інші члени сім'ї можуть пройти загальнооздоровчий або спеціальний курс лікування.

— Анатолію Сергійовичу, такий підхід до забудови оздоровчої зони — особливість проекту «Сергіївка» чи це характерно і для інших курортних новобудов?

— У Сергіївці цей принцип знайшов поки що найповніше втілення. Однак комплексне використання курортних зон нині є одним з основоположних у розвитку курортів. Це дає можливість розв'язати два важли-

Старанно працює у другому році одинадцяті п'ятирічки слюсар Харківського тракторного заводу М. Г. Ольховський. Виробничі завдання він виконує на 140—150 процентів.

Фото П. ХАРКІВСЬКОГО.

Валентина Михайлівна Мурсалімова працює на Полтавському учбово-виробничому підприємстві № 1 з 1967 року. За цей час швачка-мотористка не лише чудово оволоділа професією, а й навчила багатьох молодих дівчат добре шити.

Портрет Мурсалімової не один рік знаходиться на Дошці Пошани підприємства.

Не відстає від подруги і Ніна Митрофанівна Діг, котра також виконує по півтори норми, знає всі операції пошиття виробів. З нинішнього року Ніна Митрофанівна працює резервісткою.

На фото (зліва направо): В. М. Мурсалімова і Н. М. Діг. Фото Й. МІНДЕЛЯ.

ВИХОВУЄМО ПАТРІОТІВ

Протягом багатьох років Бобруйський міжрайвідділ БілТОГ і культзаклад проводять велику роботу по патріотичному вихованню нечуючих. Але якщо раніше ця робота обмежувалася бесідами, зустрічами з ветеранами війни, то нині, після того, як група членів БілТОГ закінчила курси автомотоводіїв, значно розширилися можливості застосування більш різноманітних форм патріотичного виховання.

Власники індивідуального транспорту тепер мають змогу відвідувати пам'ятні й визначні місця часів Великої Вітчизняної війни, а також зустрічатися з ветеранами війни та партизанського руху в межах усієї республіки.

Вже відбулися автомотопробіги по партизанських місцях за маршрутом «Глуша-Глуцьк-Октябрь-Паричі», де учасники поїздки побували на братській могилі загиблих радянських воїнів і мали зустрічі з колишніми командирами партизанських загонів. Пробіг «Бобруйськ-Сичково-Шатково-Кличев-Бобруйськ» був присвячений 60-річчю утворення СРСР. Перша зупинка відбулася у Сичково. Тут, на Кургані Слави, туристи відвідали могили Героїв Радянського Союзу М. Г. Селезньова, А. А. Черниша, М. А. Колодко, Н. А. Масловського, Н. А. Ізюмова, котрі мужньо захищали кожну п'ядь білоруської землі. Директор місцевої школи розповіла

про життя М. Г. Селезньова, який повторив подвиг О. Матросова.

Після невеликого перепочинку на турбазі «Соломинка» прибули до м. Кличева. Разом з ветераном Великої Вітчизняної війни Іваном Федоровичем Голоцевичем і партизанкою, колишнім секретарем підпільного райкому комсомолу Ганною Кузьмівною Шамаль учасники пробігу відвідали краєзнавчий музей, де ознайомилися з історією міста. Науковий співробітник музею Л. Л. Маркова розповіла про те, як з липня 1942 року Кличевський район почав називатися «Партизанською республікою», як у навколишніх лісах діяли підпільний обком і райкоми. Екскурсанти дізналися про існування партизанського аеродрому, про підпільну друкарню, що видавала газету «За Родину», оглянули панно «Штурм і взяття Кличева».

Потім учасники поїздки відвідали Курган Слави, де почули хвилюючі розповіді І. Ф. Голоцевича та Г. К. Шамаль. Колишні партизани розповіли про «рейкову війну», про сміливі операції народних месників. Ці живі спогади безпосередніх учасників подій викликали великий інтерес, глибоко схвилювали нечуючих.

Автопробіг надовго залишиться в пам'яті учасників.

Є. БЛУВОЛ,
голова Бобруйського міжрайвідділу БілТОГ.

ШКОЛА—ЦЕ ДІМ РАДОЩІВ*

З ДОСВІДУ ОРГАНІЗАЦІЇ ВІЛЬНОГО ЧАСУ УЧНІВ

Згідно режиму школи щоденно відведено час для фізичного розвитку дитячого організму, після сніданку, до занять, протягом 30 хвилин ігри, розваги, прогулянки на свіжому повітрі, на великий перерви рухливі ігри також на свіжому повітрі, після обіду півгодини тривають рухливі ігри, прогулянки, після самопідготовки — 1—1,5 години також рухливі ігри, фізкультурні уроки, прогулянки, спортивні змагання і т. д.

У школі працює три спортивні секції (кожна двічі на тиждень, тобто щодня одне заняття), якими охоплено більше половини учнів. В осінньо-зимовий період, згідно розробленого графіка, працює спортзал, правда, він у нас нестандартний і не задовольняє потреби школи. В зв'язку з цим проводимо заняття в типових спортзалах середніх шкіл №№ 3, 13, а також у хорошу погоду спортивні заняття, спортивні свята, тренування проводимо на добре обладнаному спортивному комплексі харчового технікуму, де бігові доріжки мають синтетичне покриття.

Така систематична цілеспрямована робота дає свої позитивні результати. Наші учні виступають у спортивних змаганнях серед школярів з вадами слуху, а також по лінії УТОГ. Два роки тому, тобто до запровадження нової системи планування і проведення позакласних масових заходів та дозвілля учнів, команда нашої школи на республіканських змаганнях виступила невдало, посіла лише 22 місце із 26. Школа була піддана критичі з боку Міністерства освіти УРСР, об'євно. За два роки зроблено чимало. І вже в 1981 році команда школи посіла 6 місце із 26 і вийшла в фінал. Дві наші учениці ввійшли в збірну команду республіки з настільного тенісу, один учень — з легкої атлетики.

Виятково значення надаємо ігровій діяльності дітей, проведенню свят. Свято урізноманітнює будні і водночас прилучає дітей до святкової роботи серця і розуму. Воно слугує пізнанням юними світу, розширює їхній світогляд, зміцнює високі моральні принципи і прищеплює тонкі естетичні смаки.

* Закінчення. Початок див. «Наше життя» від 4 вересня 1982 р.

Кожен виховний захід повинен бути справою рук і самих дітей. Тільки при цьому з'являється і розвивається благородна і важлива якість особистості людини — відчуття господаря свого колективу. А. С. Макаренко підкреслював, що діти — це життя, і життя прекрасне. І тому потрібно ставитись до них, як до товаришів і громадян, потрібно бачити і поважати їх права і обов'язки.

Виходячи з цього, ми при проведенні будь-якого заходу залучаємо якомога більше дітей, даємо їм максимум самостійності і творчості. Так, під керівництвом педагогів учні готували свято «Золотої осені», в якому взяли участь усі без винятку школярі. Кожен клас готував свою виставку. Ведучою свята була учениця 12 класу. Учні виступали з віршами, піснями. Кожна група давала номери художньої самодіяльності. На святі виступили працівники сільськогосподарства, які розповіли про свою хліборобську вдачу, про необхідність бережливого ставлення до народного добра, до хліба. Спеціальне журі, до якого входять самі діти, наприкінці свята, в урочистій обстановці вручили призи і премії, причому кожному із 130 учнів, щоб ні в кого не залишилося гіркоти на серці, адже кожен із них заздалегідь готувався до свята, був його активним учасником, маленьким артистом.

У нашій школі своя специфічна проблема. Переважна більшість дітей приходить до школи із слабо-розвинутою мовою, окремі, майже зовсім не говорять. За роки навчання педагогів робить велику справу — учні краще говорять і можуть спілкуватися з нормально чуючими дітьми. Основа наша проблема — робота над розвитком слухового сприймання і формування мови учнів проходить через всю діяльність учнівського і учительського колективів як під час уроків, так і в позаурочний час. Через те, в нас не проходить жодного заходу, учасниками якого не були б самі школярі.

Намагаємось так організувати вільний час учнів, щоб у них була цікава творча робота за інтересами. Всі учні охоплені гуртковою роботою (працює 19 гуртків). Крім предметних, особливо популярні спортивні, умільні, вишивання, драматичний, фото- і кіногурток, образотворчого мистецтва. Діти роблять досить красиві шкатулки, вироби з дерева, вишивки. Кращі роботи учнів — вишивки — нещодавно відправлені на виставку у Францію. В школі організована постійно діюча виставка дитячих робіт. Двічі на рік організуємо конкурси дитячих робіт. Наступний конкурс присвячений 60-річчю утворення СРСР, проводився 22 квітня цього року, в день народження В. І. Леніна. Учні заздалегідь готуються до конкурсу. І, звичайно, кожен із них відзначений.

Нещодавно цікаво пройшов фестиваль художньої самодіяльності, присвячений 60-річчю утворення СРСР. В ньому взяли участь всі учні школи.

Важливе значення має підготовка школярів до вибору професії, організації продуктивної праці. У вільний час учні виготовляють на замовлення певну продукцію. Так, в минулому році учні пошили торбинки для насіння на суму 1900 карбованців. За ці кошти організовано екскурсію в Карпати. В цьому році дівчатка вже виконали замовлення на 1500 карбованців, хлопчики виготовлять ящики для консервного заводу. За зароблені кошти 120 учнів поїдуть на екскурсії в Ленінград, Шепетівку, Хмельницький.

30 учнів відвідують біологічний гурток при міській станції юних натуралістів, 5 учнів навчаються в міській дитячій художній школі. Щонеділі в першій половині дня організуємо культпохід всіх учнів у кінотеатр. У другій половині дня проводяться клуби вихідного дня на різноманітну тематику. З метою більш якісного проведення вільного часу організували перегляд телепередач окремо учнів 1—5 класів на другому поверсі і для 6—12 класів на третьому поверсі. Для цього довелось додатково купити кольоровий телевізор.

Тісні зв'язки встановилися з обласним відділом УТОГ

і Кам'янець-Подільський учбово-виробничим підприємством. Керівники, передовики виробництва даного підприємства часті гості школи, виступають перед дітьми.

Учні систематично бувають на підприємстві під час екскурсій, виступають перед робітниками з концертами. Після закінчення школи значна частина випускників зацікавлена працювати на цьому підприємстві.

У вільний від уроків час школярі займаються і іншими корисними справами за інтересами: читанням художньої літератури, газет, журналів, ліпленням, малюванням, моделюванням, конструюванням, розучуванням пісень (лише в хорі бере участь 60 дітей), віршів, прослуховуванням грамзаписів, випуском стінгазет і т. д.

Вся ця робота дає свої позитивні результати. Учні в основному добре виховані, ввічливі, дотримують правил внутрішнього розпорядку, чисті, охайні, не допускають правопорушень, знизилась простудні захворювання дітей.

Розв'язанню даної проблеми постійну увагу надають директор школи Федорова Г. А., секретар парторганізації школи Снявська В. В.

Цікаві ефективні заходи проводять педагоги т.т. Білоус В. М., Остапова Т. І., Ільницька В. Ф., Матус В. І., Колодій А. І., Рейнський В. О., Сорока Т. К., Федоров В. С., Киановська С. П., Коркішко З. І., Островська Я. Ф., Тарнавська В. В., Мельник В. С., Мельник А. М., Ключенко Г. О. та інші.

Педколектив нашої школи-інтернату для слабобачущих дітей дещо зробив по впорядкуванню і раціональному використанню вільного часу учнів. Ми продовжимо цю роботу з тим, щоб зробити життя наших вихованців творчим, радісним, ростити справжніх громадян своєї країни, гідних продовжувачів справи великого Леніна.

Л. БАЛЮК,
ст. вихователь Кам'янець-Подільської спеціальної школи-інтернату для слабобачущих дітей.

Хмельницька область.

У СІЄЮ СІМ'ЄЮ

ві завдання: в місцях відпочинку і лікування прийняти більшу кількість людей і забезпечити їм максимум зручностей.

Крім того, комплексний підхід забезпечує і чималі вигоди. Економиться земля, ефективніше використовуються природні лікувальні ресурси, медичне і господарське обладнання, культурні об'єкти і т. д. Не менш важливим є й такий момент. При комплексній забудові легше створити архітектурний ансамбль, добитись його гармонійної єдності з навколишнім середовищем.

З урахуванням цих принципів будеться, наприклад, загальнооздоровчий санаторій для працівників сіль-

ського господарства в Сосновому Ворошиловградської області. В лісі, між численних озер, розташувались жили і лікувально-діагностичні споруди, клуб-ідала. При цьому вони не «вторгаються» в місцевий ландшафт, а немов доповнюють його. Те ж саме можна сказати і про санаторій на 1500 місць у селі Журавичі Волинської області, про Кирилівський оздоровчий комплекс на Азовському морі.

— А як стоїть справа із старими здравницями? Адже кількість бажаючих покласти в них не тільки не зменшується, а й зростає з кожним роком.

— Розширення й удоско-

налення старих курортів — основне поле нашої діяльності. Багато з них мають справді великі природні ресурси — запаси цілющих вод, грязей, солей... Здійснюючи реконструкцію, розвиваючи ці здравниці, спеціалісти використовують все той же принцип — комплексність.

Скрізь, де це можливо і необхідно створюються єдині для всього курорту господарські служби, лікувальні корпуси, культурні центри і т. д. Так, для ряду здравниць, таких як Моршин, Миргород, Бердянськ, Алушта, Трускавець, Євпаторія, Ялта та інших, в інституті розроблено проекти готелів, поліклінік, водогрій, біоветів, фотар-

рків, басейнів, їдалень. Це значно збільшить їх «пропускну» спроможність. Завдяки комплексному підходу до розв'язання проблеми цілий ряд здравниць Південного берега Криму, Одеси, Прикарпаття одержали сімейні оздоровчі бази, які сьогодні стали дуже популярними.

Словом, оновлення старих лікарень, будівництво нових комплексів і розвиток зон відпочинку і дасть можливість значною мірою розв'язати завдання, висунуте у відомій постанові ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС, — поліпшити санаторно-курортне лікування і відпочинок трудящих.

Розмову вів П. ЗЛОТКО.

ПЕРШИЙ УРОК—ЛЕНІНСЬКИЙ

Для учнів 12 класу спеціальної школи-інтернату № 9 він розпочався зустріччю з почесним громадянином м. Сміли, членом нашого Товариства Петром Микитовичем Овечком. Петро Микитович поділився спогадами про свій бойовий шлях у роки Великої Вітчизняної війни, про роботу у Смілянському міському госпбуді. П. М. Овечко не раз виходив переможцем у соціалістичному змаганні, нагороджений знаками.

А ще груди ветерана прикрашає п'ять бойових медалей, одержаних в роки Великої Вітчизняної війни. Петро Микитович був сапером.

Гість з великим інтересом ознайомився з умовами навчання у школі, адже й сам він ще до війни навчався у спецшколі для глухих.

На уроці класний керів-

ник говорила учням про велике значення утворення Союзу РСР, про турботу Комуністичні партії про дітей.

Ленінські уроки відбулися і в інших класах школи. На зустріч з дітьми прийшли вчителі цієї школи, які нині знаходяться на заслуженому відпочинку. Серед них: А. О. Пригода, Д. К. Гриценко, В. Ф. Хвиля, О. С. Малишева. Вони говорили школярам про грандіозні плани одинадцятої п'ятирічки, про завдання учнів на навчальний рік.

Самі школярі розповідали про роботу в колгоспі під час п'ятої трудової четверті.

Ленінський урок був цікавим і надовго запам'ятається школярам.

М. БУХМАН,
вчителька.

м. Сміла,
Черкаської області.

НА ЧОВНАХ У ВИХІДНІ

Два роки тому при морехідній школі ДТСААФ пройшли двомісячні курси двадцять нечучючих трудівників підприємств та установ міста Черкас.

Після успішного закінчення навчання всі вони отримали тимчасові посвідчення водіїв маломірного флоту.

Поки що лише десять чоловік мають у власному користуванні човни з двигунами. А трьом з них — В. Іщенку, В. Ульяницькому та Г. Пірогову видано посвідчення громадських інспекторів. Тепер, шовихідного, вони сім'ями, групами відпочивають від місць постійної стоянки на безмежний простір Кременчуцького водоймща і, як

справжні капітани, беруть курс на один із чисельних мальовничих островів. Першими, піднімаючи фонтани водяних бризок, плещуться на мілководді прибережної золотої піску діти. Запеклі рибалки на своїх, лише їм одним відомих місцях, посеред густого верболозу, розкидають вудлища — має бути смачною юшка. А в затінку розлогих верб та мугутніх, гіллястих осокорів вже розпнуто намети — біля них клопочуться господарки. Любителю спорту тут теж роздолля — одні в гурті азартно перекидаються м'ячем, інші грають у бадмінтон, або розгортають шахово-шашкові баталії.

Словом кому що до вподоби.

Увечері, після такого активного відпочинку на повітрі та посеред природи, засмаглі, втомлені, але щирі сповнені цілоденними враженнями, повертаються всі вони до рідних домівок, щоб наступного дня з новими силами стати до роботи біля деревообробного верстату чи швейної машини.

Тепер власники маломірного флоту проходять при морехідній школі комісію. Той, хто успішно її пройде, одержить вже постійні права водія моторних човнів.

Г. КУЗУБ.

Сцена з вистави «Дорога, довжиною 1418 днів», постановку якої здійснив колектив художньої самодіяльності Севастопольського будинку культури глухих Кримської області.

На фото: сцена з вистави. У ролях драмгуртківці В. Є. Фомін, К. А. Крапан, С. Н. Соляник, С. Н. Пасочник, О. В. Назаров.

Фото Р. СКОВОРОДНИКОВА.

ДОБРОГО ВАМ ЗДОРОВ'Я

БІГ ЗА РЕЦЕПТОМ

— Жодні ліки не змогли зробити того, що за короткий час зробила фізкультура, — так оцінила свої заняття в групі здоров'я на вінницькому міському стадіоні «Локомотив» інженер швейного об'єднання імені Володарського Н. В. Яремич. — Уже більше року я не знаю, що таке лікарняний листок, забула про простудні захворювання, задишку. А головне — більше стало енергії: встигаю займатися і громадськими справами, і домашніми. І не почувую втоми...

Групи здоров'я, одну з яких відвідує Н. В. Яремич, — створюються у Вінниці з ініціативи працівників стадіону «Локомотив» у співдружності з спеціалістами вузлової залізничної лікарні. Але приймають у них не тільки залізничників, а й усіх, хто в боротьбі з хворобами, стресами, передчасним старінням вирішив взяти в союзники фізкультуру. Для занять з ними стадіон запросив досвідчених тренерів, надав приміщення і спортивний інвентар.

Кожен новачок проходить тут ретельне медичне обстеження і лише після цього йому виписують направлення в ту чи іншу групу. Три рази на тиждень заняття з ними проводить лікар, майстер спорту Марія Костянтинівна Порохова. Перед кожним уроком здоров'я і після нього вона перевіряє стан своїх пацієнтів. Якщо є потреба, зменшує навантаження, змінює характер вправ, запрошує для консультації спеціалістів вузлової залізничної лікарні та інших лікувальних закладів. З іншими групами працює її чоловік, теж невтомний пропагандист лікувальної фізкультури, майстер спорту Валерій Васильович Порохов. Заняття звичайно проходять на відкритому повітрі. І лише в негоду — у спортзалі. Взимку влаштовують лижні походи, катання на ковзанах, влітку — піші прогулянки в ліс, різні рухливі ігри. Програма занять розрахована так, щоб не тільки дати фізичне загартовування організму, а й зняти психологічні навантаження.

Авторитет групи здоров'я в місті зростає. Нині на стадіоні їх створено вже близько півтора десятка. А бажаних придбати абонементи для занять у них (вартість такого абонементу три карбованці на місяць) стає дедалі більше. Недавно лише з однієї середньої школи № 30 прийшли відразу більш як 20 учителів, які створили свою педагогічну групу.

— Ми розраховуємо, що на кінець року у нас буде вже 30 груп здоров'я, — говорить директор стадіону Г. Д. Петровський. — Готуємо для цього додаткову матеріальну базу — зал, майданчик, обладнані спортивними снарядами. Намічаємо організувати групи для дітей, які страждають на різні захворювання, насамперед на сколіоз. У співдружності з залізничною лікарнею створюємо багатопрофільний консультативний пункт. Таким чином, наш стадіон широко відчиняє ворота не тільки для спортсменів і уболівальників, а й для всіх, хто бажає зміцнити своє здоров'я.

Є. ЗАХАР'ЯШ.
м. Вінниця.

ЮНИЙ СТУДЕНТ

Склавши вступний екзамен з фізики, 12-річний бакинський школяр-медальст Костя Славін став студентом першого курсу Азербайджанського медичного інституту.

Юний студент пішов до школи у п'ять років, за два роки закінчив чотири класи, а середню освіту також завершив, набагато випередивши своїх ровесників. Франгіз Мірозойна, мати Кості, проте вважає, що її син — звичайна дитина. Ми просто старались розвивати природні здібності хлопчика, говорить вона, систематично займалися з ним. Медики і педагоги, які спостерігали за

школярем, також відзначають, що причини його ранніх успіхів — в рідкісному поєднанні чудової пам'яті з допитливістю й усвідомленістю. Мріючи стати лікарем, хлопчик уже давно цікавиться спеціальною літературою. Коли його ровесники тільки перейшли у третій клас, його настільним підручником стала монографія «Молекулярна генетика». Тепер він збирає книги із генної інженерії, захоплюється колекціонуванням марок, вивчає японську мову, якою оволодіває з властивою йому цілеспрямованістю.

(ТАРС).

ДІЄ ВИГРАШНА ПОЗИКА

Державну внутрішню вигравшу позичку випущено на строк з 1 січня 1982 року до 1 січня 2002 року. Позичка має окремі розряди, по 500 мільйонів карбованців в кожному. Кожний розряд позички складається з 100 тисяч серій, починаючи з номера 200001 і закінчуючи номером 300000. Облігації в кожній серії мають номери з 01 по 100.

Облігації позички випускаються вартістю 50 і 25 карбованців. Облігація вартістю 25 карбованців стано-

ФУТБОЛ Чемпіони Товариства

Цьогорічна першість Товариства з футболу проходила за новою формулою — Олімпійською системою, з визначенням місця кожної команди.

Відкрили змагання перший і другий призери минулорічного чемпіонату — футболісти Львова і Миколаєва. Гра розпочалася атаками миколаївських спортсменів, які вже на десятій хвилині відкрили рахунок. Вони могли забити ще два м'ячі, але не використали стопроцентної можливості. І як це часто трапляється у футболі, команда, що забила гол, потім пропускає його у свої ворота. Помилка захисту миколаївчан дала можливість львів'янам зрівняти рахунок, а невдовзі вийти вперед, забивши другий гол. Миколаївські футболісти могли зрівняти рахунок, але Юрій Хардилов промахнувся, пробиваючи одинадцятиметровий удар, призначений у ворота команди Львова. Отже, перемога львів'ян.

У другій грі зустрілися кияни й одесити. Слід сказати, що одеська команда майже на половині оновила свій склад за рахунок молоді. Відсутність досвіду позначилося на грі одеситів. Зустріч з киянами вони програли з рахунком 1:3.

Гра давніх суперників за чемпіонський титул футболістів Львова і Києва пройшла цікаво. Вже на початку зустрічі львів'яни могли відкрити рахунок. У ворота киян був призначений одинадцятиметровий, але К. Лопата зумів парировати удар.

Рахунок кияни відкрили з пенальті, яке реалізував М. Кірош. Потім вони ще декілька разів могли збільшити рахунок, але то відмінно грав воротар М. Гнатішин, то нестачість підводила київських форвардів. І все ж добра комбінація, розпочата К. Лопатою, продовжена С. Мишаловим і

Гострий момент...

завершена красивим ударом головою С. Лагути, зробила рахунок 2:0. Наприкінці зустрічі львів'яни з одинадцятиметрового удару забивали гол престижу. З рахунком 2:1 перемогли кияни. І після чотирьох перерв повернули собі титул чемпіонів Товариства. Золоті медалі завоювали: К. Лопата, М. Кірош, В. Бабій, С. Адаменко, О. Пастушенко, М. Голота, В. Костенко, С. Лагута, С. Мишалов, М. Мавуха, А. Загребелько, П. Бабій та В. Лаврик.

У боротьбі за третє місце більш досвідчені футболісти з Миколаєва з рахунком 4:1 перемогли одеситів і стали бронзовими призерами.

Що можна сказати про учасників першості?

Добре провели змагання воротарі всіх команд. Непогану гру показували захисники і півзахисники, а от гострих дій нападаючих, цікавих атакуючих комбінацій, які б привели до взяття воріт, було замало. І хоча в чотирьох іграх футболісти забивали п'ятнадцять м'ячів, тобто по чотири голи за гру, ці голи в більшості були результатом помилок захисту. Гадаю, що

тренерам всіх команд є надчим попрацювати. Приємно те, що у всіх командах (випиток становлять львів'яни), з'явилися молоді перспективні гравці, які при належній роботі можуть стати хорошими футболістами.

Добре провели турнір і ветерани М. Гнатішин, С. Адаменко, В. Бабій, В. Костенко та С. Лагута, які наприкінці серпня вийшли на підготовчі заняття збірної команди СРСР. Крім них, можна відмітити ще С. Мишалова, О. Пастушенку, С. Данило, М. Жікола, А. Плєсінкіна, А. Карпіва, М. Михайлова та Ю. Хардилова.

Змагання за олімпійською системою потребує багато як фізичних, так і моральних сил. Це і зрозуміло, адже один програш позбавляє команду боротьби за вищий титул. І те, що ігри пройшли в обстановці без єдиного протесту, заслуга суддівської колегії, працівників Донецького облвідділу УТОГ. Думаю, що і рішення Укрспортфедерації глухих проводити такі змагання на нейтральних полях позитивно позначилося на ігровій обстановці.

В. КУЛІБАБЕНКО.

Чемпіони УТОГ 1982 року з футболу — команда Київської облспортфедерації глухих. Фото Б. БУРЯКІВСЬКОГО.

бути пред'явлені до оплати до 1 січня 2004 року.

Продаж облігацій проводиться за цінами, встановленими Міністерством фінансів СРСР, а їх покупка — по номінальній вартості.

Шановні товариші! По державній внутрішній вигравшій позичці можна виграти від 100 до 10000 карбованців.

З. МАЦОКІНА,
ст. інспектор Центральної ошадної каси Московського району м. Києва.

Редактор
П. БУЛАТОВ.

ІНДЕКС
60981

«НАША ЖИЗНЬ» — орган Центрального управління Українського общества глухих

Наша адреса: 252150, Київ-150, МСП, вул. Червоноармійська, 74
редакція газети «Наше життя». Телефон 27-21-80